

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν Catholic World ὁ αἰδέσιμος κ. Brady δημοσιεύει ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου κατακρίνει τὴν ἐπικρατοῦσαν διάστασιν μεταξύ ἐκκλησίας καὶ ἐπιστήμης, ὑποστηρίζει δ' εὐγλωττῶς ὅτι ὁ ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς καὶ ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς σήμερον, οἵτινες θὰ ἤρνοντο τὰς μεγάλας ἀληθείας τῆς θετικῆς ἐπιστήμης, θὰ ἐκινδύνεον νὰ ἴδωσι τοὺς λόγους τῶν γανομένων εἰς μάτην. Συμπεραίνει δὲ ὅτι ἵνα περισθῶσι τὰ ἐρεῖπια τῆς Ἀγίας Γραφῆς, πρέπει νὰ ζητήσῃσι στήριγμα εἰς τὴν ἐπιστήμην.

*

Ὁ γνωστὸς κριτικὸς Weiss δημοσιεύει εἰς τὴν Kritische Revue aus Oesterreich τῆς 15 Αὐγ. ἄρθρον περὶ τοῦ μεγάλου Οὐγγρου συγγραφέως Γιόκαϊ ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ νεωτάτου μυθιστορήματος αὐτοῦ « Ἡ γυνὴ μὲ τὸς βαθεῖς ὀφθαλμούς », ἱστορικῆς ὑποθέσεως, τὸ ὅποιον ἡ Οὐγγρικὴ Ἀκαδημία ἔκρινεν ἄξιον βραβείου 1000 φλωρινίων. Ἡ πράξις αὕτη ἐθεωρήθη ὡς ἀπρεπῆς ἀστεϊότης, καθόσον ἡ Ἀκαδημία τῆς Πέστης, ἥτις κατὰ τὸ 1844 ἐβράβευσε τὸν « Ἐβραϊοπαίδα » τοῦ Γιόκαϊ, οὐδεμίαν μὲν προσοχὴν ἔδωκεν ἔκτοτε εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ περιδόξου συγγραφέως, ἤλθε δὲ μετὰ 48 ἐτῶν ἔνδοξον στάδιον ν' ἀπονείμῃ εἰς αὐτὸν πάλιν ἐνθαυροντικὸν ἄθλον! Ὁ αὐστριακὸς κριτικὸς ἐκφράζων τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὸν μέγιστον τῶν Οὐγγρων συγγραφέων, δι' ἐν μόνον κατακρίνει αὐτόν, ὅτι ἐργάζεται μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ δὲν ἐπιμελεῖται τὸ ὄφρος του. Καὶ ὄντως τὰ ἔργα τοῦ Γιόκαϊ ἀποτελοῦσι 300 ὅλους τόμους!

*

Ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ouida διάσημος ἀγγλὶς συγγραφεὺς δημοσιεύει εἰς τὴν Fortnightly Review σφοδρότατον ἄρθρον κατὰ τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Ἀπευθύνεται δὲ ἰδίως ἐναντίον τῶν περὶ στρατοῦ ἰδεῶν, ἃς ὑπεστήριξε πρό τινας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ Οὐέλσλεϋ. Ἡ ἐπιφανὴς συγγραφεὺς θεωρεῖ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν ὄχι σχολεῖον μορφώσεως ἀλλὰ τούναντίον ἐσχάτης διαφθορᾶς. Καὶ αὕτη ἡ πειθαρχία ἐν τῷ στρατῷ ἔχει τὸ κακόν, ὅτι καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ὑπόδουλον, ἔτοιμον νὰ κύβητῃ τὴν κεφαλὴν εἰς πᾶσαν προσταγὴν καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν. Ἐν συμπεράσματι θεωρεῖ ὡς τὸ μεγαλύτερον πρόσκομμα διὰ τὴν πρόσδοον τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἐπαθλόγησιν τόσων ἀνδρῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

*

Ἀξιανὰ γινώσκτα δημοσιεύματα γαλλικῶν περιοδικῶν : « Ἡ ἀλήθεια καὶ αἱ γυναῖκες », ὑπὸ Κ. Λομπρόζου (Revue des Revues, Αὐγ.) — Αἱ θρησκευτικαὶ μελέται τοῦ κ. Boissier, ὑπὸ Th. Froment (Le Correspondant 25 ἰουλ.) — Αἱ διάσημοι νικακοθήκαι ὑπὸ R. Peyre (ὁμ. 10 αὐγ.) — Μία σεβικὴ κωμῳδία (Revue d'art dramatique). — Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ, ὑπὸ Ch. Maurras (Revue Bleue 30 ἰουλ.) — Τὰ πολιτικὰ σοφίσματα τῆς σήμερον, ὑπὸ Ch. Benoist (ὁμ. 13 αὐγ.) — Ἡ πρὸς ἠθικὴν δρᾶσιν ἔνωσις, ὑπὸ P. Desjardins (ὁμ.) — Εἰς στρατιωτικῆς τοῦ Ναπολέοντος Α', ὑπὸ J. Gros (ὁμ.) — Ὁ Ἅγιος Παῦλος καὶ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικὸς, ὑπὸ P. Minault (Revue du Christianisme pratique) — Ἡ κριτικὴ τοῦ Bayle, ὑπὸ F. Brunetiere (Revue des deux mondes) — Ἡ Γερμανικὴ ἐνότης ὑπὸ P. Bondois (Re-

vue encyclopedique 1 αὐγ.) — Γλαδστον [μετὰ σεπὰς γελοιογραφιῶν] (ὁμ. 15 αὐγ.) — Ἡ Περσικὴ κοινωνία, ὑπὸ Ahmed-Bey (Nouvelle Revue 1 αὐγ.) — Ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος ὡς ποιητῆς, ὑπὸ Kaminski (ὁμ. 15 αὐγ.) — Κριτικὴ μελέτη περὶ τοῦ συγχρόνου μυστικισμοῦ, ὑπὸ Rosenbach (Revue philosophique) — Ἡ ἠθικὴ καὶ ὁ περὶ ὑπάρξεως ἄγων, ὑπὸ S. Exner (Revue Scientifique 30 ἰουλ.) — Αἱ πηγαὶ τοῦ γερμανικοῦ σοσιαλισμοῦ (Revue Socialiste).

*

Ἀγγλικῶν περιοδικῶν :

Βάκων καὶ Σαίξπηρ, ὑπὸ F. Reed (Albemarle) — Ἡ φαντασία εἰς τὰ ὄνειρα, ὑπὸ F. Guenwood (Gontemporary Review) — Ἡ ἱμφλουέντζα, ὑπὸ J. Althaus (ὁμ.) — Ἡ προσεγῆς ἐπανάστασις τῆς τακτικῆς καὶ στρατηγικῆς, ὑπὸ H. Elsdale (ὁμ.) — Τὸ θέατρον ἐν μαρσαῶ, ὑπὸ W. Archer (Fortnightly Review) — Σέλλεϋ ὑπὸ F. Adam (ὁμ.) — Τὸ φιλολογικὸν στάδιον, ὑπὸ W. Besant (Forum) — Οἱ Φιλολογικοὶ Παρίσιοι, ὑπὸ Th. Child (Harper's Magazine) — Ὁ ἰταλικὸς στρατὸς ὑπὸ G. Goirand (ὁμ.) — Ἡ ἐκπαίδευσίς ἐν Γερμανίᾳ, ὑπὸ Fr. Reutter (Westminster Review).

*

Γερμανικῶν περιοδικῶν :

Τὸ Κάϊρον καὶ τὰ περίχωρά του, ὑπὸ Ph. Lehzen (Aus Allen Welttheilen) — Αἱ τρεῖς ἐποχαὶ τῆς Αἰσθητικῆς, ὑπὸ Dilthey (Deutsche Rundschau).

*

Ἰταλικῶν περιοδικῶν :

Ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ Σέλλεϋ, ὑπὸ E. Nencioni (Nuova Antologia 1 αὐγ.)

*

Στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν περιοδικῶν :

Γυμνάσια τῆς Μεσογείου (La Marine française 14 αὐγ.) — Τὸ ἀερόστατον ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ (Neue Militärische Blätter).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικὰ

Ὁ Βαρθελεμῆς Σαντιλαίρ, ὁ γηραιὸς ἐλληνοεὐστῆς καὶ φιλέλληνας, ἀποπεράτωσας ἐσχάτως τὴν ἀπὸ πενήντην ἐτῶν ἀρξαιμένην μετάφρασιν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐξέδοτο τὸν τελευταῖον τόμον, γενικὸν πῖνακα τῶν περιεχομένων, ἀποτελοῦντα πλουσιώτατον εὐρετήριον τῶν ἀριστοτελικῶν ἔργων.

Ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ φιλόλογος Ροδόλφος Οὐέστφαλ, ἄλλοτε καθηγητῆς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Βρεσλαβίας καὶ τῆς Ἰέννης, γνωστότατος δὲ διὰ τὰ περὶ μουσικῆς καὶ ρυθμικῆς τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων λαμπρὰ αὐτοῦ πονήματα, τὴν ἐκδοσιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ περὶ μουσικῆς συντάγματος Ἀριστοξένου τοῦ Ταραντίνου καὶ τὴν τρίτον ἀριθμὸν « Μεθοδικῆν Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ».

— Έν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν, τῷ ἐσχάτῳ συνελθόντι ἐν Λονδίῳ, ὁ Μᾶξ Μύλλερ, ὁ μέγιστος τῶν γλωσσολόγων τοῦ αἰῶνος, ὁ καὶ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ἀνέγνω πραγματείαν σαφωτάτην, πλήρη καινοφανῶν καὶ περιεργωτάτων παρατηρήσεων περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἱστορίας, ἣν ἐσχάτως κατηύρασαν αἱ ἀνατολικά μελέται. Κατὰ τὸν Μύλλερ, ἡ πλήρης ρῆσις ἢ ὑφισταμένη μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως δὲν ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς. Κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ἡ γλῶσσα ἀπετέλει δεσμὸν ἀναμείστων τῶν προγόνων τῶν πλείστων ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν ἐθνῶν, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους ἡ γλῶσσα δὲν ἐχώριζεν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐθνῶν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος πᾶσα πνευματικὴ ἐπικοινωνία. Οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐγίνωσκον ἀλλήλους κάλλιον, ἢ ὅσον ὑπέθετον μέχρις ἐσχάτων καὶ αἱ ἄριστοι τῶν ἱστορικῶν.

— Έν τῷ αὐτῷ Συνεδρίῳ ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ προέδρου Μᾶξ Μύλλερ καὶ πραγματεία τοῦ Γλάδστοντος περὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφ' ᾧ νῦν ἐπέγρυσαν φῶς αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Μυκηναῶν, καταστήσασαι δὴλον ὅτι ὑπῆρχον ἤδη περὶ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα π.Χ. ἐν Ἑλλάδι ἀκμαίως πολιτισμὸς καὶ ἰδιοφυῆς τέχνη. Τὴν περισπούδαστον ταύτην πραγματείαν, ἔχουσαν ὡς κύριον θέμα τὸ φαινικικὸν στοιχείον εἰς τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, δημοσιεύει κατὰ μετάφρασιν ἡ Ἀκρόπολις.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον Mes Paradis ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Παρισίῳ νέος τόμος ποιήσεων τοῦ Jean Richepin, τοῦ περιφήμου ποιητοῦ τῆς Θ α λ ἄ σ η ς καὶ τῶν Β λ α σ φ η μ ε ῖ ω ν.

Ἐπιδημιολογία

Ο J. Ferran, ὁ πρῶτος προτείνων καὶ δοκιμάσας τὸν δι' ἀντιχοληρικὸν αἰὸν ἐμβολιασμὸν, παρετήρησεν ἐσχάτως νέαν ἰδιότητα τοῦ κομματοειδοῦς βακτηριδίου, κοινήν εἰς πάντας τοὺς ζυμωτικούς μικροοργανισμούς, ἥτις τὴν μετατροπὴν τῆς γαλακτοῦσης εἰς γαλακτικὸν οἶνον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο φαινεῖ ἀσφαλῶς τὸ κομματοειδὲς βακτηρίδιον, ὥστε ἡ χρῆσις αὐτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν του οἰσέων, τρυγικῶν, κητρικῶν κ.τ.τ. εἶνε ἐξαιρετικὸν προφυλακτικὸν ἐν περιπτώσει χοληρικής ἐπιδημίας.

Ο Ἄγγλος ἀνθρωπολόγος Crichton Browne μελετήσας ἐσχάτως τὴν διαφορὰν, μέχρι τοῦδε ἀόριστον μεταξὺ τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ τοῦ γυναικείου ἐγκεφάλου, ἤλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ τελευταῖος, λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀναστειλάτος καὶ ἐν γένει τοῦ σώματος τῆς γυναικός, ὕστερος τοῦ πρώτου κατὰ 30 γραμμάρια, παρουσιάζει δὲ καὶ ἄλλας μικρὰς ἀτελείας περὶ τὴν εἰδικὴν λειτουργίαν.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ Χόλνδεν ἀνεκαλύφθη καὶ ἔκτος δορυφόρος τοῦ Διός, ἔχων περιοδεῖαν 12 ὥρων καὶ 36'. Ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ πλανῆτου ἀπόστασις του εἶνε 112,400 μίλιον, τὸ δὲ φῶς του ὡς ἄστὲρος 13ου μεγέθους.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Τὸ μαγικὸν κιβώτιον.

Κατασκευάσατε πρῶτον ἀπὸ χονδρῶν καρτόνιων ἐν κιβώτιον ἐπίμηκες, τετράγωνον, 10 ἑκατοστομέτρων πλάτους καὶ 60 ἑκατοστομέτρων μήκους, κλείσατε τὰς δύο τοῦ ἄκρου καὶ πλησίον αὐτῶν, ἐπὶ δύο ἀντιθέτων πλευρῶν τοῦ κιβωτίου, κόψατε δύο ὅπως τε-

τραγῶνους, 8 ἑκατοστ. πλάτους, ἐφαρμόσατε δὲ ἐπ' αὐτῶν διὰ ῥάχους ἐκ πανίου, ὥστε νανογοκλείου ἐύκολα, δύο καλύμματα ἀπὸ καρτόνιων Α 9 ἑκατοστ. πλάτους. Κόψατε τότε τὸ κιβωτίον σας εἰς δύο μέρη ἴσα, διὰ τομῆς πλαγίας, σχηματιζούσης γωνίαν 45 μοιρῶν (ἄρ. 1 εἰς τὸ σχῆμα) καὶ ἀνοίξατε μίαν ὀπὴν κυκλικὴν ἐπὶ μίᾳ τῶν μεγάλων πλαγίων πλευρῶν, οὕτως ὥστε τὸ κέντρον τῆς ὀπῆς ταύτης νὰπέχη 5 ἑκατοστομέτρα ἀπὸ τῆς ἀνοικτῆς ἄκρας καὶ νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ μέσον τοῦ ὕψους τοῦ κιβωτίου. Τοποθετήσατε ἐπὶ τῆς στραπέξης τὰ δύο ἴσα τεμάχια, τὰ ὅποια ἐλάβομεν οὕτω, ἀλλὰ στρέψατε τὸ ἐν εἰς αὐτῶν οὕτως ὥστε αἱ ὀπαί, αἱ φέρουσαι τὰ καλύμματα, νὰ εὐρεθῶσι καὶ αἱ δύο εἰς τὸ ἐπάνω μέρος, ἐφαρμόσατε τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης τὰς δύο πλαγίας τομῆς καὶ ἐνώσατε τὰ δύο τεμάχια διὰ ταινιῶν γάρτου, στερεῶς κολλημένων, ἀφίνοντας μόνον ἐπὶ τοῦ ἐπάνω μέρους μίαν σχισμίδα 7 ἑκατοστομέτρων διὰ τῆς ὁποίας εἰσάγετε τεμάχιον ὕαλου κοινῆς, κἀθετον ἐπὶ τοῦ βῆθους τοῦ κιβωτίου. Ἔχον ὕψος 12 ἑκατοστομέτρων καὶ πλάτος ὅσον καὶ ἡ σχισμὴ, δηλ. 7 ἑκατοστομέτρων.

Ἀφοῦ ἐτοιμάσατε τοιοῦτοτρόπως τὴν συσκευήν, εἰσάγετε ἐντὸς αὐτῆς δύο μικρὰ ἀθύρματα διάφορα, ἐν ὄναριον π. γ. καὶ μίαν καρέκλαν, ἑκαστον τοποθετημένον κἀθωθεν μίᾳ τῶν δύο τετραγώνων ὀπῶν, ὅπως φαίνονται εἰς τὸ σχ. 3, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ἀφηρέθησαν αἱ δύο μεγάλαι πλαγαὶ πλευραὶ τοῦ κιβωτίου. Ἐὰν τὸ κάλυμμα τῆς ὀπῆς, κἀθωθεν τῆς ὁποίας ὑπάρχει τὸ ὄναριον, μείνη κεκλεισμένον, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἄλλο εἶνε ἀνοικτόν, ὁ παρατηρητῆς, ὁ ὁποῖος βλέπει διὰ τῆς κυκλικῆς ὀπῆς, δὲν θὰ διακρίνῃ τὸ ὄναριον, ἂν καὶ εὐρίσκειται ἐνώπιόν του, διότι τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ διατελεῖ εἰς σκότος ἐντελές. Ἀπεναντίας ἡ καρέκλα, ἰσχυρῶς φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἢ ὑφ' ἑνὸς κηρίου, θὰ σχηματίσῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπὶ τοῦ τεμαχίου τῆς ὕαλου, ὡς ἐπὶ κατόπτρου, καὶ θὰ γίνῃ καθαρῶτα ὁρατὴ εἰς τὸν παρατηρητῆν, ὡς ἐὰν εὐρίσκητο ἐνώπιόν του, εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ ὄναριου. Ἐὰν τότε ἀνοίξατε ἀποτόμως τὴν ὀπὴν τοῦ ὄναριου καὶ κλείσατε τὴν ὀπὴν τῆς καρέκλας, τὸ μὲν ὄναριον θὰ φανῇ διὰ μέσου τῆς ὕαλου, ἡ δὲ καρέκλα θὰ ἐξαφανισθῇ. Διὰ τῆς συσκευῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἤμπορεῖτε καὶ νὰ σκεπάσατε, ὥστε νὰ μὴ βλέπη ὁ παρατηρητῆς τοὺς διαφόρους χειρισμούς, εἰμπορεῖτε νὰ κίματε πολλὰ περίεργα παίγνια, π. γ. νὰ θέσατε ἐντὸς δύο σιάλας βουίας, τὴν μίαν κενὴν καὶ τὴν ἄλλην πλήρη μελάνης ἐρυθρᾶς, καὶ τότε δεικνύοντες τὴν μίαν καὶ τότε τὴν ἄλλην, νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι εἶνε μία καὶ ἡ αὐτὴ, τὴν ὁποίαν γαμίζετε καὶ πάλιν κενώνετε, χωρὶς νὰ τὴν ἐγγίξατε.

